

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1184/2023
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Министарство унутрашњих послова, ПУ Ужице СПИ Ужице, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3947/22 од 09.12.2022. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3947/22 од 09.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3947/22 од 09.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу, Судска јединица Бајина Башта П1 263/21 од 03.08.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу по основу неисплаћене накнаде на име прековременог рада за период од 28.12.2014. године до 28.12.2017. године и на име ноћног рада за период од 28.12.2014. године до јануара 2016. године исплати појединачне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу за период од 01.02.2016. године до априла 2016. године на име ноћног рада исплати појединачне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, приговор стварне ненадлежности Основног суда у Ужицу, Судска јединица Бајина Башта истакнут од стране тужене. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца повучена у делу тужбеног захтева којим је тражена исплата материјалне штете због неисплаћене зараде на име рада у смени за период од 28.12.2014. године до 28.12.2017. године. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка 68.693,70 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3947/22 од 09.12.2022. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу, судска јединица у Бајиној Башти П1 263/21 од 03.08.2022. године у ставу првом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћених додатака на плату по основу прековременог рада и рада ноћу. Побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права и не одступа од постојеће судске праксе о обавези послодавца да непосредно примењује Посебан колективни уговор за полицијске службенике („Службени гласник РС“ бр. 22/15 и 70/15) у вези одредбе члана 147а став 1. тачка 2. и 4. Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 101/05...64/15), као и одредбе члана 187. Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 6/16). Тужена уз ревизију није приложила другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Битна повреда одредаба парничног поступка, на коју тужена у ревизији указује, није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којом је прописано да ревизија није дозвољена у

имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 28.12.2017. године, а вредност предмета спора је 2.145,92 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ се ради о имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**